

MAGYAR KURIR

[A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Kedden November 1-ső napján, 1814-dik esztendőben.

B é t s.

Ő Felségek tudni illik ő Apostoli Cs. K. Felsége szombaton délutáni 2 órákor, az Orosz Császár ugyan azon estve 7 órákor, a' Prussiai Király pedig valamivel előbb, Budára a tett útból Bétsbe vissza érkeztek.

A' mit ő Felségeknek ezen utozásáról a' köszönséges és egyéb levelekből még eddig érthettünk, itt következik egy summában: —

A' Prussus Király Oktob. 24-dikén 10 órákor Hainburgban Austria' szélső városában a' postaháznál fölöstöközött, 's az ott lévő Míházó Kompániák a' szállása előtt tiszteletet tettek, ezeknek Oberslájnantjok a' több tisztekkel és a' város' tisztviselőivel, ő Felségének udvarlására ment. Az Alsó Austriai Katona Kormányozó Feldmarschal Hertzeg Würtemberg, kinek kormányozói hivatala Magyar ország felé ezen városig terjed, estvél 8 órafele ugyan ezen városba megérkezett, hogy az Orosz Császárt fogadja, és tisztelje, kinek köcelítését éjjeli 12 órákor a' mozsár ágyuk' durrogása jelentette. A' város, 's nevezetesen a' Báró Felner háza, 's a' város' kapuja előtt felállittatva lévő győzedelmi kapú, szépen megvilágosittatva voltak. —

Felséges Urunk, a' ki Bétsből még reggeli 4 órákor útnak indult, nem erre, hanem Bruckon és Pahrndorfon által ment volt el előre Buda felé.

Az onnan-alólérkezett, hű...
velel így írtak szerdán, Oktob. 16-dikán. —

„Bétellyesedtek legfőbbb 's legbuzgóbb óhajtásink. Ő Császári Királyi Felsége a' mi Kegyelmes Urunk hétfőn késő estve Budára minden pompa nélkül megérkezett. Ő Felségét a' Vármegye határánál a' Magistratualisok fogadták, 's Budára fáklyákkal lovagló Vármegye Katonái kísérték. A' várban a' Dicastriumok Fejei, 's a' városi Előjárók köszöntötték. Az atyáskodó Fejedelem mindjárt első nap azzal mutatta-meg Kegyelmes gondviselésének indulatját, hogy reggeltől fogva délután két óráig a' hozzá folyamodó hív alattvalóit halgatta. Delután négy óra felé megzendültek az ágyúk a' Sz. Gellért hegyén, 's a' két város örömeire jelentették a' Vendég Felségeknek érkezését. Tsak ugyan az Udvari tselédek után 4 óra tájban a' Felséges Prussus Király fedett hintóban érkezett meg. Öt óra tájban jött Ő Felsége az Orosz Császár, kik, a' Palatinus Ő Császári Fő Hertzességével egygyütt, nyílt hintóban állván felfedezett fővel jöttek. Az egész jövetelek alatt folyvast durrogtak az ágyúk a Sz.

Gellért hegyén, és a' Katenaság, 's a' Pesti Budai Fegyveres Polgarság külömbfele helyeken felállítatva voltak. A' Királyi várban a' Fő Kormányzések, a' Királyi Curia, a' Vármegye és Város Magistratusi valamint a' Királyi Universitas is egygyütt fogadták a' Felsegeket. Vége lévén a' késő ebédnek, a' Felsegek Pestre a' Német Theátrumba méltóztatak megjelenni. Ekkor, valamint mérték feltett nagy volt a' két városnak, 's az idegyülekezett főbb 's alsóbb Nemességnek öröme, úgy minden arczán látszottak a' sajnálkodásnak vonásai, hogy a' két város által közönségesen: de különösen minden Polgárok által is tett temérdek inuepló tiszteletek mintegy elenyésztek, mert reggel tíz órától fogva egész 9 óráig estve az eső esett.

Ezen kedvetlen idő változás a' városokban tétetett nagy készüléteket nagy részént haszonneveletlenekké tette, mellyre nézve az a' fő rendelés adatott, hogy a' tegnapi szánt illuminatio, vagy ma, na szép idő leszén, vagy minden esetre holnap menjen végbe.

De a' mennyiben a' külső tüzek lángadozását az eső gátolta, annyival büszgobbak voltak a' sziveknek lángjai; mert a' hidon által jövő Felsegeket a' szüntelen való Éljen! kiáltás követte. Az új theátrum ternaaza mintegy Szép Múzsák temploma, három soros lámpásokkal volt ki világosítva, az egész néző hely pedig mind viasz gyertyákkal. Minden készület nagyságot mutatott. A' Játék Énekes Játék volt ama híres Hamupipőke (Aschenbrödel) melly mesterséges tánczokkal elegyítettett. Az énekes fő személyek voltak: Campiné, Czibulkáné, és Wihelminé. A' tánczot Kobler adta. — Legelőször lépett be a' Császári Lozsiba az Orosz Császár, kit zengő három Éljen kiáltás fogadott, 's a' Felseges Urunk kevéssé későbbben lépett előre, kit végnélküli való öröm fogadott, 's azután mutatta magát a'

Felsegez Prussus Király, kit szinte háromszori Éljen! kiáltás tisztelt. Utóbb egymás után jelentek meg előbbre a' Palatinus Ó Császári fő Hertzegsége, 's a' Prussus Wilhelm Királyi Hg. 's ezeket is Vivat kiáltás tisztelte. — A' játék valamivel előbb már elkezdődött volt: de a' Felsegek jövelele felbe szakasztotta, hanem megint újonnan elkezdették. Öröm volt nézni a' Hazafiinak, hogy Felseges Urunk maga Huszár Regimentjének öltözetében, a' Felseges Orosz Császár a' Magyar Hiller nevet viselt Gyalog Regiment öltözetében; a' Fels. Prussus Király tulajdon hadi öltözetében; a' Palatinus a' Palatinális Regiment ruhájában jelentek meg. A' játék hét és fél óra után kezdődött, 's 10 óra tájban végződött el. — A' Felsegeket valamint jövelelekor, úgy elmentekkor is a' számtalan Vivat tisztelte, kik az érték egő sokasághoz magok meghajtásával jelentették kegyelmes iudulatjokat.

A' Felseges Vendégek mulattatásokra még Hadi gyakorlás, a' Cs. Kir. Fő Hertzegségénél Cercle, Bal paré, Redut, és Méltós. Gróf Sandornal estvéli mulatság vagyon rendelve, mellyekről annak idejében. —

Ó Császári Királyi Felsegével ide érkeztek: Gróf Wirbna Fő Kamarás Ur Ó Exja; F. M. L. Kutsera, a' Cabinet' Directora 's Udvari Tanácsos Neuberger; a' Cabinet Cancellistája, a' Cabinet Postaja; az Udvari házi Kamara Cancellariájának Directora Vesque; Számadó; Kaszsa szolgál; Mayer Kamara Fucirja; Udvari Behívó; Palotás Kamarás, Ajtonálló, 's Szekérmester.

A' Felseges Orosz Császárral: Wolkonszky Hertzeg; I Kamarás; I Alsókamarás, I Laiblakaj, F. M. L. Gróf Hardeg, I Ordináncz Tiszt. Uwaroff Gen. Adjutant, és Gróf Paar Obester.

Ó Felsegével a' Prussus Királyal: Ó Felsegének Adjutantjai Gyenerális Liktensteina Moricz Hertzeg, Gróf Eszter-

házy Vincze Major; 1 Kamarás, 1 Udvari Orvos, Garderobe Mester; 3 Királyi inasok. 's a' t.

~~~~~

Bétsben egy közönséges hirdetés jöve-ki, melynek ereje szerint, a' bálozó szálavá formáltatott Udvari lovagló iskolában, e' folyó November 10-dik napján ismét előkelő emberek' bálja (bál parée) lesz, a' hova az úgy nevezett szép nem, csak vállogatott tiszta öltözetben, a' férfiak pedig, a' kiknek van, forma ruhában, a' nőknek pedig a' mint, csak igen tiszta öltözetben, 's csak cipőkkel (papucs), és három szegletű kalappal mehetnek bé.

A' Lemenetelre megkívántató czédulák a' következő intézet szerint osztatnak ki: Minden Dikasteriumoknak Elölülőibe küldtetnek bizonyos számú czédulák a' végre, hogy az alattok lévő tisztviselőknak és familiáiknak kioszszák. — Minden itt lévő Generálisoknak, Stabális és egyéb fő tisztnek, 's familiáiknak, az ide való Cs. K. Generál-Commaodóhoz kell czédulákért járulni. — Az itt lévő minden követségi személyek, az Udvari fő Marschalli kartól kapják, mint szokás, a' czédulákat. — Minden mások, a' kik tudniillik ezen három szakaszok közül egyikbe sem tartoznak, az Alsó Austriai Országháznál köteleztetnek czédulát kérni magoknak és familiáiknak, tulajdon kezek aláírásával való írás által, de a' melyre csak az ő familiáik' számára kívántató czéduláknak számát köteleztetnek feljegyezni.

Olasz Ország.

Joa chim Napolyi Király Oktober 5-dik napján ismét egy nagy katona gyakorlásmustrát tartott Napolynak vidékein, a' mellyen 14 lovas Svadronok, 3 gyalogtestőrző Regementek, 's a' közönséges katonaságnak első szakaszsa voltak jelen. A' Király a' Királynéval egygyütt ment-ki a' gyakorlás' mezeire, a' hol egy potupás sátor alatt fölöstökömözés tartatott, mellyen

az Austriai Cs. K. Követ Gróf Mier úr, a' Királynak minden Adjutánsai, 's minden itt lévő Generálisok és Stabális tisztek jelen voltak. A' fordításokhoz a' fölöstökömözés után fogott hozzá a' katonaság. A' lovasságot maga a' Király vezérelte. A' nézők' sokasága véghetetlen volt.

Egy Genuai gazdag hajó, a' mellyen 41 emberek, papok, aszszonyok, katonák, és minden felek ültek, Chiavari felé evezven, mikor már a' kikötéshez közelített volna, felékre akadott, 's mindenestől fogva a' tengerbe veszett. Hogy egy ember is ki nem menekedett, a' volt az oka, hogy a' hajó mellett lévő kis tsajkára a' pártolus egy 12 és egy 14 esztendősi fiaival legelőbb felülven, a' partra ki akartak evezni, olly igereettel, hogy a' tsajkát a' hajóhoz haladek nélkül ismét vissza küldik, 's azután megmásután mind kihordatják. De ezek a' nagy ijedség miatt várokozni nem akartak, hanem egyszerre mind a' kis tsónakra rohantak, a' melly őket meg nem bírván egyszerre minnyajokkal elmerült.

Romában folyvást jelennek-meg a' visszahivattatott Barátszerzetek a' magok régi öltözeteikben. Oktober 9-dik napján a' Silvestrinusok, 's a' Sz. Háromság' Trinitariusai, 's a' Reformatus Trinitariusók mutat-meg magokat. Most már az Apátzákon van a' sor. Okt. 15-én napján kihirdettetett, hogy mivel ezek a' megszentelt Szűzek örökké a' Kristus' nyája' legszebb részének lenni tartattak, hanem a' múlt boldogtalan időnek ők is áldozatóivá lettek vala: erre nézve úgy tettek a' rendelétek, hogy Romában es ennek Státusaiban az ő klastromaik is, ha nem mind is, legalább nagy részént álljanak vissza. Reméli ő Szentsége, hogy ezek a' világra kilepett Szűzek nagy örömmel vissza térnek az Ur' házába.

A' Siciliai Királyi Udvar a' Ká-

rolina Királyné halálának hírévé, 6 hónapig gyászba öltözött, 3 napig minden itelőszeknek foglalatosságait félbe szakasztotta, egy hónapig minden közenséges theátrumi játékokat megtiltatott, 's a' Parlamentomnak őszszegyülekezését, a' melly Oktob. 5-dikére vala határoztatva, ugyan azon hónapnak 22-dikére halasztotta.

A' Nagy Britanniai Régensné Oktober' 16-dik napján nagy katonagyakorlás mustrának nézésével töltötte idejét Majlandban, mellyet Feldmarschal Gróf Bellegarde tartatott, Ugyan azon estve álórczásbálban volt, mellyen véghetetlen sokaság megjelent. Theátrumra minden estve elszokott menni.

Az Undaunted nevű Anglus Fregátnak melly most a' Korfú-i kikötőhelyben van, Usher nevű volt Kapitánya, a' ki Napoleon Császárt ezen Fregáton Elba szigetére vitte, tőlle 2000 Güinéket (több mint 20000 forintokat) erő bixsist kapott ajándékban.

Nagy Britannia.

Az Anglusok' vesztese (Amerikában Kanadában), midőn az Erie' várát reárohadás által megvenni akarták de meg nem vehették, állott 4 elesett tisztből, 1 Strázsames-terből, 1 dobosbol, 51 közemberből; megsebesédtek 24 tisztek, 288 köz emberek; azoknak száma kikről nem tudatott hova lettek, állott 7 tisztből és 532 köz emberekből. A' próbát két csoportok két felől tették, egygyik az Oberster Fischer, másik az Oberslajtnánt Drummond vezérlése alatt. Amaz vissza voretett: e' pcdig elfoglalta a' külső erősséget, a' melyre reá rontott, de a' bennelévőknek

felettebb állhatatos ellentállása után, 's mikor már benne lett volna, akkor lobbant-fel az ellenség' puskapora, és azt gondolják, hogy azon 582 Anglusokat, kikről nem tudatott hová lettek, ez a' fellobbadás, nagy részint megölte.

Az Anglus újságlevelek össze számolták azt a' hadi készületet, mellyet az ő nemzetjek az 1808-dik esztendőtol fogva a' Frantziák ellen onnét hazúl elküldözött, és úgy találtak, hogy az ágyuk' száma 834-re, a' puskák' száma 14,477,840-re telt. Hogy a' mondott esztendőtol fogva tsak puskát illy sokat készítettethetett Anglia, nem egyebből lehet megmagyarázni, hanem tsak az ő nagy számú machinaiból, mellyekkel dolgoztat. Most, a' miolta megszüntette azt, a' nagy iparkodást, tsak a' Birminghami fegyveres ház többet mint 800,000 forintot gazdálkodik-meg hónaponként. —

Hogy az erő a' gazdagságban álljon, megmútatta Anglia az utolsó esztendőben, ezen gazdagság' kútfejei pedig voltak, a' plánta tartományok 's a' kereskedés, melynek őtsak nem egyedül való tulajdonosává tette vala ezen esztendőben magát.

Az Anglusok ismét egy nevezetes tsapást éjtettek az Amerikai seregeken. Sept. 12-dik napján 14 ezeren Baltimorénél a' partra kiszállottak, és 12 ezer emberből álló Amerikai sereget nagyon megverték: hanem Baltimorére tsakugyan nem ütöttek-reá, mivelhogy az Amerikaiak a' kikötőhelyben előre sok hajót elsűjlesztvén, az Anglus hajók oda nem evezhettek-be.

Oktob. 29-dik napján adtak 100 Forint Huszas penzért 255 3/4 forintot Váltó-tzedulában. Egy Cs. arány 11 forintot 56 krt.

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nro. 32.

A' Magyar Kurir 36-dik darabjához.

Itt következik az a' beszéd, mellyet Pápa ő Ssentsége a' Titkos Consistoriumban a' Kárdinálisok' gyülekezetehez intézett: —

Tissteletre méltó Atyafiak! Eljött végezetre az az esdekléssel ohajtott nap, mellyen benneteket szemlélni 's véleitek egygyütt lenni ismét szabadságunk van. Mihelyest mi ezen szent hajlékokba beléptünk, melyekbe ti a' tollunk lett meghívattatásra össze gyűltetek, az atyai szereteteknek és örömeinek olly hathatós ereje járt által bennünket, hogy alig tartoztathattuk meg magunkat a' könnyhullajtástól. — Eltávozzanak tehát e' szerint a' mi szenvedéseinknek keserves és terhes napjai; a' legfontosabb történeteknek illy sok fele változásai után az Apostoli Szekre vissza térvén, ismét kezükbe vettük, bátorsággal és méltóságosan az anyaszentegyház' kormányát. Ti a' kik ide 's tova hanyattatván legkeservesebben szenvedtetek, végre ismét körülettünk állatok; hogy nekünk, kik az anyaszentegyházat az omladozások között, a' titadátslásokkal és munkáttal kiemelni iparkodunk, szabadon és minden rettegés nélkül segítségül legyetek. Enyészsen-el tehát a' mi szenvedéseinkre való visszaemlékezés, a' mellyeket magunk állottunk-ki: ha szintén az anyaszentegyháznak terhes környülállásairól való megemlékezés, a' melly ellen a' setétség' fejedelme a' maga dühösségét ezen időkbén egészen kitölteni láttszott vala, elméinkből egészen ki nem irtathatik vis. Az istentelenség, melly a' pokolbul kiszabadulván, sokáig, és meszsziire uralkodott, a' keresztényi virtusoknak minden tsiráit kitepni iparkodott: hanem, hogy, melly ke-

vésgyümöltse lett az ő haszontalan próbatételeinek, ennek mi a' legbeszélőbb bizonyosságai vagyunk; mert mi tulajdon szemekkel láttuk az állandó kegyességnek illy sok és illy nagy példáit, és a' midőn Olasz és Frantzia országoknak külömbkülömb tartományain által ide amoda hirtoltattunk, mi magunk tapasztaltuk a' legbelsőbb szeretetnek, a' legalázatosabb engedelmességnek, 's a' legkissebb önnön hasznót nem kereső adakozásnak olly megkülömlőztetett bizonyosságait, hogy azokkal az anyaszentegyháznak legrégebb időszakasai is méltán dítsekedhetnek; úgy hogy ha ezen beszédünknek rövidsége megengedné, mi nem tsak minden városokat és mezővárosokat, hanem egygyenként minden embereket megnevezni, és tselekedeteik által szerzett érdemeik szerint megditsérni kívánnánk. Azonban tsakugyan el nem mellőzhetjük halgatással a' Génuaiakat, Májlándiakat, és Turiniakat, a' kik mikor szabad volt, nyilvánosságosan, és a' mikor tilalmaztatott, alattomban Savonába jöttek meglátásunkra, és hogy a' magok erántunk való hajlandóságokat, szeretetjeket, 's adakozó indulatjokat minden módon meg bizonyítsák. A' Savonai lakosoknak erántunk' megmútatott figyelmetessége azonközben annyival ditséretesebb volt mind ezeknél, a' mennyivel a' mi fogságunk ő nállok hosszabb és terhesebb volt. Frantzia ország is magasztaltatást érdemel tollunk, a' melly vellünk egygyütt nagyon örvendezett azért, hogy végezetre ő a' maga jó Királyának vissza ajándékozott, és a' hol mi olly valásbéli kegyességet találtunk mindenütt, 's a' megelőző kedveskedésnek 's leg fényesebb

adakozóságnak olly sok bizonyoságai által tisztelttünk - meg, kivált a' legnemessebb nagy aszszonyoságoktól (matronaktól), hogy fogsági állapotunkról bizonyos tekintetben elfelejtkezvén áldottuk az istent azért, hogy illy nagy virtusoknak szemmel láto tanuivá akart tenni bennünket. Éseppen abban áll annak a' szent institútmnak, mely a' mi vallásunk, az ő valóságos tulajdonsága, hogy mennél inkább érdekelteik, annak ereje annál jobban kifejtőd-zék, mennél erősebben lenyomattatik, magát annál jobban felemelje. —

„A' Keresztény vallásnak éppen ez a' tulajdonsága mutatja-ki annak mennyei származását. Az emberi természet igen gyenge volna arra, hogy az igazságért a' legkeserűbb inségeket eltűrje, és hogy még a' halálnak is bátran és vidámsággal eleibe mennyen, ha valóságos isteni erő által meg nem erősítettne. Honnét gondoljátok másuttól hogy származhatott volna az a' tsendesség sőt belső örvendezés, mellyel mi a' leghevesebb üldöztetések között, a' legnagyobb ínségben és szegénységben, a' mi számkivetésünkben és fogságunkban eltelve voltunk, ha, nem a' könyörülő mennyei atyától, a' ki minket viszontagságainkban felemelt és vigasztalt? Ki ébreztette-fel a' Spanyolok' nemes bátorságát, hogy hirtelenséggel fegyverhez kapván, az ellenséget, ki már az ő városaikat és váraikat elfoglalta vala, irtódzás nélkül megtámadják, a' legvéresebb ütközetekben megverjék, 's a' Spanyol határokról elkérgessék? Ki volt az, a' ki a' leghatalmassabb Fejedelmek' öszszeszövetkezését, a' legrettenetesebb hadakozásnak kivánt kimenetelét, 's végzetre annak a' kevély embernek tökelletes megbukását, elintézte, szerzette, és siet-tette? Minthogy tehát mi, a' dolgoknak az isteni végzésekszerént megváltozott környúlállásai között, abból a' rettenetes állapotból, melyben ezen utolsó esztendő-kben valánk, szerentsésea kiszabadáltunk: mi van, Tiszteletes Atyák! egyéb hátra,

hanem hogy az istent szüntelen és örökké áldjuk, 's arról a' legnagyobb jó tetemény-ről, melly által mi, minden népeknek 's kivalképpen ezen városunknak innepi és hitelfelett való örvendezzések között, az Apostoli Székre vissza hozattattunk, soha el ne felejtkezzünk. —

„Tegedet, oh istenszülő szűz aszszony, kinek leghathatósabb oltalmazásának tulajdonitunk minden jót, a' mi rajtunk történt, és titeket Pál és Péter, az anyaszentégyház fenyves tsillagait, kiknek munkája és vére által a' Keresztény Vallás Romában plántaltatott és tápláltatott, 's a' kik mi hozzánk legérezhetőbb segedelemmel voltatok, kérünk, hogy fogadjátok-el már most háládó köszönetünket, mellyet egész lelkünkől ajánlunk néktek, és hogy ezen várost, a' melly a' ti oltalmazástok alá bizattatott, a' megromlott embereknek leskelődéseik és ostromlásaik ellen oltalmazátok meg. Nektek is oh állhatatos mártírok, Silverius és Alárton, háládatos szívvel megköszönyük, hogy minket, a' ti viszontagságaitoknak részeseit, a' kik az Apostoli hivatalban követőitek vagyúntok, a' ti példadástok és oltalmazástok által, a' Vallásnak igen szentséges törvényeiért minden veszedelemnek kiállítására buzdítottatok. —

„Minekutánna az isten, az ő felséges anyja, és ezen városnak mennyei oltalmazói eránt való kötelességünket megtettük, hozzátok fordúlunk már most ditsőséges Fejedelmek, a' kiknek tanátsa, segedelme, és fegyvere által a' békesség, a' nyomoruságban lévő anyaszentégyháznak és az egész világnak vissza ajándékozott. Halgatásba nem fog soha menni az, a' mit ti illy ditsősségesen és illy nagy haszonnal véghez vittetek. Mi, a' ti erántunk illy ditsősségesen megbizonyított jó indulatokról soha el nem telejtkezvén, meg fogjuk azt innepleni háládatos szívvel, 's annak, a' ki által a' Királyok országolnak, esdekleni fogunk buzgó lélekkel azért, hogy

benneteket sérelem nélkül, valóságos változás nélkül való, és örökös boldogságban, 's virágzó állapotban, tartson-meg. Megkülönböztetett emberek 's vállogatott asszonyok! a' kik, valamint Olaszországban és az Olaszországi szigeteken, úgy szintén Frantzia országban is, azon Püspököket és Romai papokat, kik az ő hozánk és az Apostoli Székhez viseltető megsérthetetlen hűségéért lakhelyeikről elkergettettek, vagyonaiktól megfosztattak, egy szóval igen kegyetlenül üldöztettek, legnagyobb jósággal magokhoz befogadták, 's megelőző és nagy lelkű adakozással ápolgatták. Oh boldogok! a' kik az egekre biztatók kintseteket, a' hol azt semmi rosda meg nem eszi, semmi féreg meg nem vesztegeti. A' ti neveitek a' Romai anyaszentegyház' kronikájába beíratván, a' ti kegyességeket 's bőkezű adakozóságotokat a' leg később maradékok is hirdetni fogják.

„Míuthogy azonközben a' melly mérték szerént az adományok nevednek, a' mi azokról való számadásunk is a'szerént nevedik: erre nézve nekünk is az Ur' szolgálatajára, 's a' minnyájunkra kiszabott kötelességeknek teljesítésére annyival készebbeknek kell lennünk, a' mennyeivel nagyobbak és gazdagabbak azok a' jó tétemények, a' mellyekkel mi halmazva megtetéztünk. Erre nézve a' mi kegyességünknek az isten eránt buzgóbbnak, virtusaink' jó illatyanak hathatósabbnak, az isten' nyája mellett való pásztorkodásunknak szüntelenül tartónak, es szelesebben kiterjedőnek kell lenni, mind eddig volt. El sem mulattuk mi, mint tudjátok, mihelyest annak az istentelen fogásnak, melyben tartattunk, kötelei elszaggattattak, 's azonnal hogy Státusainkba vissza tartunk, állatnyára és valóságos szorgalmatossággal bozza fogói az anyaszentegyház' bajainak megismeréséhez és megorvosolásához. Az istentelen embereknek közös gyülekezeteiket, mellyek ep-

pen olyan ellenségei a' Vallásnak mint a' Fejedelmek' thronusainak, a' Pápai Státusokban elszellesztettük; a' Jésus' tarsaságát, melly az isteni tiszteletnek előmozdítására 's az örökké való lelki boldogságról való gondoskodásra, igen alkalmas, hamvaiból felelevenítettük; a' Klastromokat azoknak a' kegyes embereknek számokra, a' kik ellen az üldözőnek dühössége különös méreggel lángolt, ismét kinyitottuk; az istennek szenteltetett szűzeket a' világi veszedelmektől megmentettük, 's őket a' magok klastromaikba, mellyekből a' legnagyobb bűn által kikergettettek vala, ismét össze gyűjtöttük. —

„De mind azoknál, a' miket eddig tselekedtünk, még többek és nagyobbak vannak hátra. Mindentre kérünk tehát Tiszteletes Atyák, benneteket, hogy az isten' szülőjének, melly egy igen különös vad-allattól pusztittatik vala, helyreállításában, égő buzgósággal és naponként nevedő szorgalmatossággal légyetek segítségünkre. Azonközben esedezzük éjjel nappal a' pasztorok' mennyei Fejedelmének, hogy olyan erőt, a' Fejedelmeknél olyan jó akaratot és tekintetet, 's végezetre iparkodásainknak olly gyümölcstöt adjon és szerezzen, hogy olly boldogokká lehessünk, hogy az ő anyaszentegyházának javát elő mozdíthassuk, 's régi méltóságára és nagyságára vissza állíthassuk.“

Marburgi veszekedés. — Consistorialis Assessor Doktor Wachler egy írást adott-ki ezen kedvetlen történetről nyomtatásban, ilyen czim alatt: *A' Szászóniai katonák közül néhányaknak vétkei tselekedeteik, Marburgban Sept: 5-dikén az 1814-ik esztendőben.* — Előadását, rész szerént Aktákból, rész szerént bizonyágtételekből szedte össze. A' történetre ugyan egy tanúlonak pipázása adott alkalmatosságot; hanem némelly katonák néhány ártatlan tanulókkal igen rúdul bantak.

Végezete a' Haiti Király' Udvari Kalendáriumának: —

Vannak ő Felségének 3 K. palotái, és 8 kastélya, mellyekben mind nagy emberek a' Kormányozók. A' feljebb nevezett Korona Nagy Tisztjein kívül, vannak ő Felségének számos Camerariusai, Lovászmesterei, 's a' többi. A' Pázi Kormányozója B^áró de P^roix.

A' Királyné Udvarnokjai: Egy Elemósinarius (Udvari fő pap), kinek neve G^onzales Jean de Dieu (Spanyol születésű ember); egy Dame d'onneur, egy Dame d'otour, 's 12 Udvari Dámák; egy Gavallér d'onneur, két Camerarius, 4 Lovászmester, Pázi, és magános Titoknok.

A' Koronaörökösnek is van különös Udvartartása; az Udvarnokjai hat fő személyekből állanak, kik között vannak egy Kormányozó és két tanítók.

A' Princz kiaszszonyoknak, Madámnak és Athenaisnak, csak kormányozó asszonyaik Gouvernántjaik vannak.

A' mi a' papi állapotot illeti, lelki pasztorok' dolgában még foglalkozása van a' Haiti anyaszentegyháznak, melyre nézve jó szívvel befogadnak oda minden papi személyeket, a' kik erköltsi magokviseletéről jó bizonyágleveleket tudnak mutatni. Pápa ő Szentségénél hírt tétetett Henrik Király a' maga thrónusra való ülése felől, 's kérette ő Szentségét, hogy küldjön Bullát néki Érsekségeknek és Püspökségeknek felállithatására. —

Minden tsötörtökön C^ercl^e van az Udvarnál, a' midőn a' Princz kiaszszonyok és Hertzegnék karatlan székeken, egyéb fő asszszonyok pedig tábori székeken ülnek. A' jelenlévőknek nem szabad a' Király' jelenlétében egymásnak köszönetni. Arra, hogy valaki a' Királyhoz szólhasson, engedelmet kell kéretni tőle a' Nagy Ceremoniamester által.

A' Királyi Udvari ajtón állóknak neveik között olvastatnak: Azor, Leander, Figaró, 's a' többi.

Tengeri Kiaszszony.

Az újságírók ismét feltámasztották ezt a' tsudállatos vízi állatot. Mikelland nevű ember Magee szigetnek partja mellett valamely állatot látván - meg, vadász kutyáját néki bocsátotta, azalatt puskájával célba vette az állatot, réa lőtt, 's derékban megsebesítette; a' kutyá az alatt oda úszott, 's az állat' haját meg fogván mind addig tartóztatta, míg Mikelland egy tsonakon oda evezett, hálóját kivetette; 's az állatot kifogta, kötéllal megkötözte, 's a' parton egy vízzel tele töltött tsajkában, hallal táplálja. A' heringet leg jobb ízű eszi. A' lövés által rajta ejtett sebet meggyógyították. Nagy hasonlatossága van ezen állatnak az asszszony emberhez, kivált a' tsipőjén fellyúl. A' haja egy Anglus rőf hosszúságú: Ujja a' hüvejkin kívül csak három van mindenik kezén; a' farka' formája (lábai tehát nincsenek) és színe, a' tengeri borjuéhoz hasonlít. — Ha mind ezek így lesznek, a' kis asszszonyról fogunk többet is olvasni.

Nincs penna (így fejezik ki magokat a' Rénusi tudósítók) melly azt az örvendezést vóltaképpen leírja, mellyel ők a' magok nemzeti ünnepnapjokat, Oktob. 18-dikát, a' Lipsiai győzedelmet, megünnepelték. Nem csak a' városok és egyéb közönségek, hanem hegyek mezők megvilágosítottak minden felé. A' magas hegyek tetejére kazalokra hordották a' sok fát, 's meggyújtván, éjjel ezek által világosították meg egész tartományokat. Így szokták volt a' régi időkben a' Németek az ő leguevezetesebb napjaikat megünnepelni. A' hegyeken lobogó lángok által a' szivekben égő nagy örömnök tüzét jelentették.

Tegnap este teryes bál tartatott a Gróf Rasumovszky ő Exc:ja palotájában, mellyet Fels. Urunk 's Asszszonyunk, és Vendégeik is megtiszteltek jelenléteikkel.